

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνευματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφάρον ὑμῶν μνήμην, ἁγιασμὸν κομιζόμενοι.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θεία χάριτι, ἀποπνίζαντες δεινὰ, ἀθεΐας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπιρρείας, Πνεύματι θεῷ ἐξαίροντας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαίς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρα ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοία, καθαρθέντα μὲ πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον

Ἡ ἀμνὰς ἠ κηύσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάχραντε, Οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζώωσαν τὰ σύμπαντα, σὺ μὲ ἐνδυσον, γυμνωθέντα ἀπάσης ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ Παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Πανευκλεεῖς μαθητὰς ὑμῶν τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος β'

Τῷ τὴν ἄβατον

Παριστάμενοι, θρόνῳ τῷ θεῷ πάντοτε, φέγγει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φῶτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Ἀναλάμπωσαντα, δικαιοσύνης ἥλιον, Ἐνδοξοὶ θεασάμενοι, Κόρης θεόπαιδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, θεῖαν Κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη, Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σιλουανε, καὶ κατασπείραντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἐνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου

Μαθητήν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ πίστεως ἐδραΐωμα.

Θεοτοκίον

Ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἀγνή, ὄθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμολογούμεν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ὦδὴ γ'

Ἐν πέτρᾳ μετῆς πίστεως

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότη, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεμένους τῆ ἀπιστίας, Σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

Λαμπτήρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως τὸ φῶς Πανεύφημοι, διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξελέλυθε καθὼς ψάλλει, Δαυὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ Παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος.

Θεοτοκίον

Εὐρῶν σὲ τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδου τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε, καὶ ὤφθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσιταῖς φύσεσι γνωριζόμενος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν πέτρᾳ μετῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠυφράνθη γὰρ τὸ πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμπησι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας, Πᾶσι περάσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχχνα μητρῶα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζες, Οἴμοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Ὦδὴ δ'

Ἕμνῶ σὲ ἀκοὴ γὰρ Κύριε

Ἰσχυῖ, τοῦ τὰ πάντα Κτίσαντος, διελθόντες τὴν οἰκουμένην, καθὰ πῆρ ὑπόπεροι, ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει, δεινῶς θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ὄρμον ὠδηγήσατε.

Στηρίζων, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτήρα ἅπασι κηρυττῶν τρανῶς.

Μεγίστοις ἀγαθοῖς κοσμούμενος, συμπεπόρευσαι ἐξ Ἐώας, μέχρις αὐτῆς Δύσεως, ὥσπερ ἀκτίς, τῷ Παύλῳ Σίλα σοφέ, φωταυγῆς ἠλίῳ πέλοντι, καὶ τῶν ἔθνῶν καρδίας ἐφωτίσατε.

Αἰνεῖσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σίλα μεγαλυνέσθω, Σιλουανὸς σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινεῖσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες βότρυες, γλεῦκος στάζοντες σωτήριον.

Θεοτοκίον

Θαυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα, νομίμων γὰρ ἀνευθεν, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστόν, ἀποτίκτεις, τὴν παράβασιν τῶν προπατόρων, λύοντα Πανάμωμε.

Ὦδὴ ε'

Ὁ φωτισμὸς

Ἦρθη τῶν σῶν, Μαθητῶν ὑπεράνω τῶν οὐρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων, τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγές, καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περιδοξὸν εὐχὸς, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανὸν τὸν σοφὸν εὐφημήσωμεν.

Ἀνδρειωθείς, φερωνύμως τοῦ Λόγου τὴ συμμαχία, πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθεεῖς, ἐπιστηρίζων παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τοῦ πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν εἰς Θεοῦ κατανόησιν.

Θεοτοκίον

Σὲ ὁ Δαυῖδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμένον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὄρος πῖον, ἐν σοὶ γὰρ Κόρη, ἐγνωρίσθησαν τούτου, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχέυσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἡμᾶς ἐπανάζαντος.

Ὦδὴ ς'

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους

Ἵψούμενοι πρὸς Κύριον, καθαραῖς συνενύσεσι, τοὺς κατανεύσαντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραθρα, εἰλκύσατε σοφοί, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν οὐσία, χαρακτήρησι Τριαδα δέ, θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες, πολύθεον ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Νευρώσας σου Χριστὸς τὸν λογισμὸν, Κρήσκη πάνσοφε, τῆς ἐν Γαλλία σε, Καρχηδόνης Ἀρχιποίμενα, ὡς τούτου μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένους τὴν τρίβον δεικνύοντα.

Θεοτοκίον

Ὡραίαν σὲ κάλλει, ὁ Ποιητὴς εὐράμενος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὠραῖος ὑπὲρ ἅπαντας, υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ὄφθη σωματούμενος, Παναγία Παρθένη πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός

«Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους, ὁ Ἰωνὰς ἐβόησε, Σὺ μὲ ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος Ἰδοῦ δέομαι, ἵνα ὡς Λυτρωτὴ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοί».

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

Στίχοι

- Ἐπαινετὸς Κρήσκης τε καὶ Σιλουανός,
- Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνεῖσθων ἅμα.
- Πέντ' ἔβαν ἐκ βιότου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλίττης τῆς ἐκ Καισαρείας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν

Τὰ σκεύη τὰ χωρήσαντα πᾶσαν, τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα τῆς πλάνης γεγεννημένους, ἀποτελέσαντα δεκτοὺς Θεῷ, Σίλαν καὶ Σιλουανόν, ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Οὐκ ἔστιν ἰκανὸς τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν, συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ τὰ δι' αὐτὸν ὑποστάς παθήματα, βασιλείας τε συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ, καλῶς ἠγωνισμένος.

Ἵμνεῖσθω Κρήσκης ἄσμασι θείοις, ὁ κεκρυμμένος τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὴν κατάκριτον ἁμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκατακρίτους δείξας.

Θεοτοκίον

Λύσόν μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τὴ μεσιτεία σου Ἀγνή, καὶ τὴ ἀγάπη τελείως τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδησον, μακρυνόμενον καθ' ἐκάστην ἐξ αὐτοῦ, ἠδονῶν ἀτόπων.

Ὦδὴ η'

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς, οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἕως οὗ ὕπνου βαρέος πιστούς, πλάνης ἔλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, υἱοὺς ἐναπέδειξαν.

Γενόμενοι ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτήσασθε αὐτὸν ἠνιοχοῦντα, πρὸς ἐπουράνιον νύσαν ἡμᾶς, Απόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἄρματα πάντα τῆς πλάνης συντριβόντα.

Ὁ πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινεῖσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστῆρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Τριαδικὸν

Ὑμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρακτήρσι τρισσομένην, γνωριζομένην δὲ φύσει μιά, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὡδὴ θ'

Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου

Ἴατροι ψυχῶν τε, καὶ σωμάτων γεγόνατε σωτήριοι, πνευματικοὺς φαρμάκοις ἐκκαθαίροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνύντες ἀμφοτέρωθεν, θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι, ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὡφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας πίστει κατεθάψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ Πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Στησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξάζοντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετόν, καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ἡ ἀγιωτάτη καὶ πλήρης, χαρισμάτων θείου Πνεύματος, καὶ ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος, ὑμῶν μνήμη θεουργικαῖς, ἀκτίσι καταυγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον

Φείσαι μου ὁ μέλλων ἐν δόξῃ, πάλιν ἔρχεσθαι θεότητος, κρίναι τὴν οἰκουμένην παντοδύναμη, ἰκεσίαις τῆς ἀπειράνδρωσ, Δέσποτα τεκούσης σε, καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψης με, κατεγνωσμένον ἀμαρτήμασιν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Καὶ ἡ λοιπή, Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.